

Shining Lights into a Kingdom of Darkness

(FFOZ)

The Hanukkah story remains deeply inspiring to all believers in Messiah! We are still called to be lights in the darkness of this world. Let us be reminded of those who have gone before us and have stood in the face of grave persecution for the sake of the Torah.

The idea that believers in the Messiah, Yeshua, keep the festival of Hanukkah can be revolutionary in today's world. After all, most people erroneously view Hanukkah as nothing more than a Jewish Christmas: a time for Jewish families to give each other gifts and point to a winter holiday with a religious theme. While it is true that some Jewish families do exchange gifts, sing songs, play games, and eat festive foods, this is just the surface meaning for the holiday. The rich spiritual overtones of the Hanukkah season mark a time of zeal for one's relationship with God, fervent devotion to His ways, and complete dedication to His Word. As such, there is a great opportunity for followers of the Master to partake in Hanukkah's timely message and festive celebrations. It is a festival of deep spiritual significance and worthy of celebration for all who consider themselves part of the people of God, even today.

The Origin of the Festival

Hanukkah, the "Feast of Dedication," is an eight-day festival that begins on the 25th day of Kislev on the Jewish calendar, which usually corresponds to either November or December on the Gregorian calendar. Hanukkah is a minor festival in Judaism, and is not an appointed time commanded in Leviticus 23. Although the festival developed after the Tanakh period, the historical events surrounding Hanukkah were foreshadowed in the prophecies of Daniel. The Feast of Dedication is also mentioned in the Gospels, recording that Yeshua was at the Temple during the festival and that He revealed Himself to be the Messiah of Israel[1] during this time.

Hanukkah commemorates God's deliverance of the Jewish people. Historically, this festival marks

Schijnende Lichten in een Koninkrijk van de Duisternis

(FFOZ)

Het Chanoeka verhaal blijft diep inspirerend voor alle gelovigen in de Messias! We zijn nog steeds geroepen om lichten te zijn in de duisternis van deze wereld. Laten we herinnerd worden aan hen die ons zijn voorgegaan en die tegen ernstige vervolging omwille van de Thora moesten aankijken.

Het idee dat gelovigen in de Messias, Yeshua, het feest van Chanoeka vieren kan revolutionair zijn in de wereld van vandaag. De meeste mensen bekijken Chanoeka immers, ten onrechte, als niets meer dan een Joodse Kerstmis: een tijd voor Joodse families om elkaar cadeaus te geven en verwijzing naar een wintervakantie met een religieus thema. Hoewel het waar is dat sommige Joodse families geschenken uitwisselen, liedjes zingen, spelletjes spelen, en feestelijke voedsel eten, is dit maar de buitenkant van de feestdag. De rijke spirituele boventonen van de Chanoeka tijd markeren een tijd van ijver voor iemands relatie met God, vurige toewijding aan Zijn wegen, en volledige toewijding aan Zijn Woord. Als zodanig is er een grote kans voor de volgelingen van de Meester om deel te nemen aan Chanoeka's van pas komende boodschap en feestelijke vieringen. Het is een feest met diepe spirituele betekenis en waard om gevierd te worden door iedereen die zich een deel van het volk van God beschouwt, zelfs vandaag.

De oorsprong van het Feest

Chanoeka, het "Feest van Toewijding," is een achtdaags feest dat op de 25ste Kislev van de Joodse kalender begint, dat meestal rond november-december op de Gregoriaanse kalender valt. Chanoeka is in het jodendom een klein feest, en is geen vastgestelde tijd welke in Leviticus 23 geboden wordt. Hoewel het feest na de Tenach periode ontstond werden de historische gebeurtenissen rond Chanoeka in de profetieën van Daniël aangekondigd. Het feest van toewijding wordt ook in de evangeliën genoemd, er staat vermeld dat Yeshua tijdens het feest in de tempel was en dat Hij in die tijd Zich als de Messias van Israël openbaarde [1].

Chanoeka herdenkt Gods bevrijding van het Joodse volk. Historisch gezien markeert dit feest de herin-

the rededication of the Holy Temple in Jerusalem after three years of extreme persecution. Many of the details surrounding the festival of Hanukkah are recorded in the apocryphal books of Maccabees.

Around the year 175 BCE, the wicked Greco-Syrian king Antiochus IV rose to power, and during his rule over Judea, he attempted to destroy the Jewish people. The people of Israel were ordered by the evil king to forsake the God of the Scriptures, His ways, and His Torah. Antiochus forbade keeping the Sabbath, celebrating the Holy Days, and circumcising Jewish sons. Instead he commanded the people to profane the covenant.

Antiochus desecrated the Holy Temple in Jerusalem and burned the Torah scrolls—the sacred Scriptures. He set up idols to Greek gods throughout the cities of Judea, erected a statue of Zeus in the Holy Temple, and sacrificed a pig on the altar. Any lack of compliance to his evil decrees was met with a tortuous death sentence. Some of the people of Israel desired to protect their lives and their families, so they forsook the Torah out of fear and adhered to Antiochus' rulings. Others revolted with courage and zeal and refused to dishonor the eternal covenant.

In Jerusalem, one zealous priest from Modin, Mattathias, and his five sons, put on sackcloth and deeply mourned the destruction in Judea and Antiochus's reign of terror. Those loyal to Antiochus attempted to entice the family of Mattathias to join ranks with the king and accept his laws and forsake their covenant. Mattathias did not waver. Rather, he answered and said in a loud voice:

Even if all the nations that live under the rule of the king obey him and have chosen to obey his commandments, every one of them abandoned the religion of their ancestors. I and my sons and my brothers will continue to live by the covenant of our ancestors. Far be it from us to desert the law and the ordinances. We will not obey the king's words by turning aside from our religion to the right or to the left. (1 Maccabees 2:19–22)

Mattathias asked anyone who practiced Torah to join his family, uphold the Torah and oppose Antiochus, crying out in the town with a loud

wijding van de Heilige Tempel in Jeruzalem na drie jaar van extreme vervolging. Veel van de details rond het feest van Chanoeeka staan opgetekend in de apocriefe boeken van de Makkabeeën.

Rond het jaar 175 voor Christus, kwam de goddeloze Grieks-Syrische koning Antiochus IV aan de macht, en tijdens zijn heerschappij over Judea, probeerde hij om het Joodse volk te vernietigen. Het volk van Israël werd door de boze koning bevolen om de God van de Bijbel, Zijn wegen en Zijn Tora, los te laten. Antiochus verbood het houden van de sabbat, het vieren van de Heilige Dagen, en de besnijdenis van Joodse zonen. In plaats daarvan gebod hij de mensen het verbond te ontheiligen.

Antiochus ontheiligde de Heilige Tempel in Jeruzalem en verbrandde de Tora-rollen - de heilige Geschriften. Hij richtte afgodsbeelden van de Griekse goden op in de steden van Judea, een standbeeld van Zeus in de Heilige Tempel, en offerde een varken op het altaar. Elke niet naleving van zijn kwade decreten had een doodvonnis met marteling voor gevolg. Een deel van het volk van Israël wilde hun leven en hun families beschermen, zodat ze de Thora uit angst loslieten en Antiochus regelgevingen opvolgden. Anderen kwamen met moed en ijver in opstand en weigerde om het eeuwige verbond te onteren.

In Jeruzalem hulden, een ijverig priester uit Modin, Mattathias, en zijn vijf zonen zich in zakken en rouwden diep om de verwoesting in Judea en Antiochus's schrikbewind. Die aan Antiochus loyaal waren, probeerden de familie van Mattathias te verleiden om gelederen met de koning te sluiten en zijn wetten te accepteren en hun verbond op te geven. Mattathias wankelde niet. Integendeel; hij antwoordde en zei met luider stem:

Zelfs al zijn alle volken in het rijk van de koning hem gehoorzaam, zelfs al wordt iedereen de godsdienst van zijn voorouders ontrouw door de bevelen van de koning op te volgen, dan nog zullen ik, mijn zonen en mijn verwanten trouw blijven aan het verbond van onze voorouders. Het zij verre van ons dat we de wet en de voorschriften verloochenen. Wij zullen het gebod van de koning niet gehoorzamen door van onze godsdienst af te wijken, noch naar rechts, noch naar links. (1 Makkabeeën 2:19-22)

Mattathias vroeg iedereen die Torah beoefende om zich bij zijn familie aan te sluiten, de Thora te handhaven en tegen Antiochus op te staan, met

voice, saying: "Let everyone who is zealous for the law and supports the covenant come out with me!" (1 Maccabees 2:27) The brave priestly family resisted the wicked king and fled to the mountains. They gathered a small band of fighters who sought to protect their people and defend God's Torah. Even though Mattathias died in the struggle, his son Judah (known in Hebrew as the maccabee, or "hammer") became the leader of the rebels. Through the miraculous intervention of the Holy One of Israel, the small band of zealots—"the Maccabees," defeated the powerful Seleucid armies, regained control of Jerusalem and rededicated the Holy Temple in 165 BCE.

The Talmud relays the legend of the menorah. Its story is conveyed as a great miracle of the holiday. The Torah commands that the menorah burn in the Temple perpetually, but this observance ceased when the Temple was overtaken by Antiochus. The tale proclaims that when the Maccabees recaptured and rededicated the Temple, they found only enough sacred olive oil to light the menorah lights for only one day. But the legend has been passed down through the generations that the one day's ration of the oil burned in the Temple menorah for eight days until fresh oil could be obtained.[2] After the rededication of the Temple, it was decreed that a celebration of thanksgiving would be held annually to commemorate the great victory of triumph over an evil enemy and rededication of the Holy Temple.

The Maccabees of 2012

Like the Maccabees of ancient times, we too face choices about Torah submission, even though we are not under the threat of harsh persecution. Will we serve God with unwavering loyalty to His ways, or will we compromise our relationship to Him in order to find favor with the world? As followers of the God of Abraham, Isaac and Jacob, and as servants of the Master, our entire dedication is due to Him. Those who have made the choice to wholeheartedly follow the God of Israel have been called to be a holy people who are dedicated to good deeds (mitzvot). Paul's message to Titus encourages us in this today:

een grote stem in de stad roepend, zeggende: "Laat iedereen die voor de wet ijvert en het verbond ondersteunt met mij naar buiten treden!" (1 Makk. 2:27) De dappere priesterlijke familie verzette zich tegen de goddeloze koning en vluchtte naar de bergen. Ze brachten een kleine groep strijders bijeen die probeerden hun mensen te beschermen en Gods Thora te verdedigen. Hoewel Mattathias in de strijd stierf, werd zijn zoon Juda (in het Hebreeuws bekend als de Makkabeeër, of "hamer") de leider van de rebellen. Door de wonderbaarlijke tussenkomst van de Heilige van Israël, versloeg de kleine groep fanatici, "de Makkabeeën," de machtige Seleucidische legers, herwonnen de controle van Jeruzalem en wijdden de Heilige Tempel in 165 v.Chr. opnieuw in.

De Talmoed verhaalt de legende van de menora. Dat verhaal wordt overgeleverd als een groot wonder van het feest. De Tora gebiedt dat de menora in de tempel eeuwig brandt, maar die naleving stopte toen de Tempel door Antiochus werd overgenomen. Het verhaal verkondigt dat als de Makkabeeën de Tempel opnieuw heroverden en herinwijdden, ze enkel voldoende heilige oliefolie vonden om de menora lampjes slechts één dag te laten branden. Maar de legende werd door de generaties heen doorgegeven dat het rantsoen olie voor die ene dag acht dagen in de Tempel menora brandde totdat verse olie kon worden verkregen. [2] Na de herinwijding van de Tempel, werd besloten dat er jaarlijks een feest van dankzegging zou worden gehouden om de grote triomf over een boze vijand en herinwijding van de Heilige Tempel te herdenken.

De Makkabeeën van 2012

Net als de Makkabeeën van toen, worden ook wij geconfronteerd met keuzes over Torah onderdanigheid, ook al staan we niet onder de dreiging van wrede vervolging. Zullen we God dienen met onwrikbare loyaliteit aan Zijn wegen, of we zullen onze relatie tot Hem in gevaar brengen omwille van de gunst van de wereld? Als volgelingen van de God van Abraham, Isaak en Jakob, en als dienaren van de Meester, is onze hele inzet aan Hem te wijten. Degenen die de keuze gemaakt hebben om van ganser harte de God van Israël volgen, werden geroepen om een heilig volk te zijn dat gericht is op goede daden (mitswot). Paulus' boodschap aan Titus spoort ons vandaag aan:

...the grace of God has appeared, bringing salvation to all men, instructing us to deny ungodliness and worldly desires and to live sensibly, righteously and godly in the present

age, looking for the blessed hope and appearing of the glory of our great God and Savior, Messiah Yeshua; who gave Himself for us, that He might redeem us from every lawless deed and purify for Himself a people for His own possession, zealous for good deeds. (Titus 2:11–14)

In a similar manner, Peter exhorted:

But you are a chosen race, a royal priesthood, a holy nation, a people for God's own possession, that you may proclaim the excellencies of Him who has called you out of darkness into His marvelous light. (1 Peter 2:9)

The Choice Is Before Us

Today our choice as servants of the Master is clear—there is no middle ground. We either serve God and His Kingdom of Light, or we chose to serve another and the kingdom of darkness; we cannot be part of both kingdoms. We can either be separate and holy, as God has called Israel,[3] or, we can assimilate into the world around us, forsaking the way of righteousness.

In his admonishment to the believers at Corinth, Paul reminded them that they were the temple of God and the Holy Spirit dwelt in them. Likewise, our lives—our spiritual and physical temples—are not to be intermingled with the world and its ways. This is the message throughout the Scriptures: that we are to be separate and holy, dedicated to God and His way of Torah.

When we identify with the Maccabees of old, we too can celebrate the Hanukkah festival with merriment. It will prove to be a time of renewed zeal and dedication to the service of our Master, the Light of the World.[4] In this world of compromise, may we keep the precepts of Torah and the faith of our Master. May we, as revolutionaries, be ever-zealous for Him

... de zaligmakende genade van God is verschenen aan alle mensen, en leert ons de goddeloosheid en de wereldse begeerten te verloothen en in deze tegenwoordige wereld bezonnen, rechtvaardig en

godvruchtig te leven, terwijl wij verwachten de zalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus. Hij heeft Zichzelf voor ons gegeven, opdat Hij ons zou vrijkopen van alle wetteloosheid en voor Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken. (Titus 2:11-14, HSV)

Op soortgelijke wijze, vermaande Petrus:

Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk ten eigendom van God, opdat u de voortreffelijkheden van Hem zou verkondigen die u geroepen heeft uit de duisternis tot Zijn wonderbaar licht. (1 Petrus 2:9)

De Keuze Is Aan Ons

Vandaag is onze keuze als dienaren van de Meester duidelijk: er is geen tussenweg. Of we dienen God en Zijn Koninkrijk van Licht, of we kiezen ervoor om een ander te dienen en het koninkrijk van de duisternis; we kunnen niet van beide koninkrijken deel uitmaken. We kunnen ofwel apart en heilig zijn, zoals God Israël genoemd heeft, [3] of, we kunnen opgaan in de wereld om ons heen, met het verzaken van de weg der gerechtigheid.

In zijn vermaning aan de gelovigen in Korinte herinnerde Paulus hen eraan dat zij de tempel van God waren en de Heilige Geest daarin woonde. Ook onze levens, onze geestelijke en lichamelijke tempels - mogen niet met de wereld en haar gewoonten worden vermengd. Dit is de boodschap in heel de Schrift: dat we afgescheiden moeten zijn en heilig, gewijd aan God en Zijn weg van de Thora.

Wanneer we ons identificeren met de Makkabeeën van toen, kunnen ook wij het Chanoeka feest met vrolijkheid vieren. Het zal blijken een tijd te zijn van hernieuwde ijver en toewijding aan de dienst van onze Meester, het Licht van de wereld. [4] Moge wij in deze wereld van compromissen de voorschriften van de Thora en het geloof van onze Meester blijven behouden. Mogen wij, als revolutionairen, steeds ijverig worden voor Hem en Zijn

and His ways forsaking the call of the world to give allegiance to the kingdom of darkness. May the words of our Master be fulfilled in our families:

You are the light of the world. A city that is set on a hill cannot be hidden. Nor do they light a lamp and put it under a basket, but on a lampstand, and it gives light to all who are in the house. Let your light so shine before men, that they may see your good works (mitzvot) and glorify your Father in heaven. (Matthew 5:14–16)

wegen, verzakend aan de roep van de wereld om band met het rijk der duisternis aan te gaan. Mogen de woorden van onze Meester in onze gezinnen vervuld worden:

Jullie zijn het licht van de wereld. Een stad die op een berg ligt, kan niet verborgen blijven. Ook steken zij geen lamp aan en zetten haar onder de korenmaat, maar op een kandelaar, en zij schijnt voor allen, die in het huis zijn. Laat uw licht alzo voor de mensen schijnen, opdat zij uw goede werken (mitswot) zien en eer bewijzen aan jullie Vader in de hemel. (Matteüs 5:14-16)

Endnotes

1. John 10:22–30.
2. Tractate Shabbat 21b.
3. Exodus 19:6.
4. John 8:12.